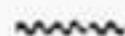

ΡΟΔΟΝ ΜΑΡΑΝΘΕΝ

Μάλψ. Schubert: (Trockene Blume), A, 42. 9

Ως πρὶν, ω̄ ρόδον, δὲν μειδιᾶς.
 Ποῦ σου τὸ κάλλος καὶ ἡ δσμή;
 Πῶς γρῶμα πλέον δὲν σὲ κοσμεῖ
 καθὼς ἔκείνης τὰς παρειάς;
 Μ' ἐδόθης οὐάλλον. Διὰ μιᾶς
 πῶς ἐμαράνθης καὶ ὠγριᾶς;

"Οταν μ' ἐδόθης, ἀκτὶς ζωῆς
 βλέμμα σ' ἐθέρμανεν ἵλαρόν·
 ἀλλ' ἀπεστράφη μὲ τὸν καιρὸν,
 καὶ νεκρὸν ἥδη φυλλοβρύσεῖς.
 Θὰ σὲ ποτίζω, ἄνθος ἔηρὸν
 διὰ δακρύων πικρᾶς ροῆς.

"Αν εἰς τὸν τάφον μου, ρόδον, τεθῆς,
 ἵσως μ' ἐν δάκρυ της ὑγρανθῆς·
 καὶ τότε πάλιν, γαρᾶς καὶ τρυφῆς!
 Λαμπρὸν καὶ οὐάλλον ώς πρὶν θὰ βαφῆς.

